

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedj. 19. rujna	18.30 Po nakani (mž)
Utorak, 20. rujna	18.30 + Fanika, Tomislav, Ivan i ob. Butković; Ivan i Katica i ob. Mihaljević
Srijeda, 21. rujna	18.30 <i>Na čast Sv. Josipu za dobročinitelje:</i> + Marko Bićanić; Marija Matovina; Janja i Mate Matovina
Četvrtak, 22. rujna	18.30 + Igor i ob. Mihaljević
Petak, 23. rujna	18.30 + Po nakani (mž); Ivan i Roža Žilić; Josip Franjković; ob. Gračanin i Žilić; Ivan, Marica, Anton i Vlado Cazin; Damir Cazin.
Subota, 24. rujna	17.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18.30 VJENČANJE: Davor Toljan i Vedrana Prebeg
25. rujna	10 SVETIŠTE: Misa za narod
DAN GOSPODNJI	12 CEROVNIK: Po nakani (al)
26. NKG	17 SKRADNIK: Po nakani (al)

1. ŽUPNA KATEHEZA - održava se prema rasporedu za osmoškolske vjeroučenike:

1. i 2. razred – ponedjeljak u 16 sati	5. i 6. razred – srijeda u 16 sati
3. i 4. razred – utorak u 16 sati	7. i 8. razred – četvrtak u 16 sati

2. **HVALA** - svima koji su organizirali Dane oštarskih branitelja: Školi i župljanima; DPD Oštarije i ŽU Katarine te Odbor za Pitomi Javor; Općini i Ministarstvu branitelja.

3. **ŠKOLSKA DJECA** - trebaju školske knjige, odjeću i obuću. Proteklog tjedna darovane su dvije školske torbe sa potrebitim priborom. Hvala obitelji koja je to darovala.

4. **KATEHETSKU NEDJELJU** - proslaviti ćemo na misama u nedjelju, 25. rujna.

5. **DONJI LAPAC** - hodočašće u subotu, 22. listopada na proslavu Sv. Ivana Pavla II.

6. **BARJAK za DPD OŠTARIJE** - Novčani prilog možete darovati predsjedniku Bartolu Tunjiću, ili rizničaru Drašku Bertoviću. Neka sve darovatelje prati zagovor Svetca.

7. **TEČAJ ZA BRAK** - održava se 16; 17; 18 rujna te 23; 24; i 25. rujna u Ogulinu.

8. **VJENČAT** će se Davor Toljan, sin Mile i Snježane rođ. Tomić i Vedrana Prebeg, kći Željka i Vesne rođ. Turkalj, oboje iz Oštarije. Vjenčanje je u subotu, 24. rujna u 18.30 h.

9. **PRIKUPLJAMO HRANU ZA SJEMENIŠTE** - pozivamo sve župljane na prikupljanje pomoći za školovanje svećeničkog podmlatka u hrani i novcu.

10. **DAR ZA CRKVU** - pomozite svojim godišnji prilogom obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

"Moja prošlost Tvojoj milosti,
moja sadašnjost Tvojoj ljubavi,
moja budućnost Tvojoj providnosti."

sv. Padre Pio

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

	<h1>Pod Gospinim plaštom</h1> <p>OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC</p> <p>047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com</p> <p>18. rujna 2016. • 25. NKG • God. VII. • br. 38 (316)</p>	
--	---	--

Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki: U ono vrijeme: Govoraše Isus svojim učenicima: »Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prositi? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.' I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga:

'Koliko duguješ gospodaru mojemu?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto korâ pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'

I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalazljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalazljiviji prema svojim od sinova svjetlosti. I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore. Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati? Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.« *Riječ Gospodnja. (Lk 16, 1-13.)*

Dobri savjetnik novca

Mnogi su ljudi izgubili novac u financijskoj krizi. Mnogi puno. Oslanjali su se na savjetnike za novac – i gorko su "nasjeli". Nisu svi savjetnici bili zločinački. Oni su samo sudjelovali s onim što je uopće uobičajeno. Isus uzima kao primjer jednu lošu situaciju od koje bismo trebali učiti. Što trebamo učiti? Loše gospodarenje, i još k tome prevaru, da se iz toga "iščeptrljamo?" Uči li Isus nemoral? Situacija je jasna: loši upravitelj stoji pred izbacivanjem. Kod nas bi danas on dobio sočnu otpremninu od nekoliko milijuna.

Upravitelj u Isusovoj prisposobi uzima sebi otpremninu na svoj način. On vara svoga šefa i njegovim dužnicima spušta cijene. S novcem šefa čini sebi prijatelje, da bi nakon svoga izbacivanja imao dovoljno dobre odnose, "prijatelje" koji će mu i dalje pomagati i sigurno ga neće izdati kao što i on njih nije ščepao. Što

je u toj masivnoj prijevari hvalevrijedno? "I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja", kaže Isus. Koju to pamet Isus preporuča? Pred mnogo godina jedan je čovjek bio žrtva varalice. Njegova priča bila je savršeno ispričana, skroz naskroz vjerodostojna, sa svih strana obrađena, odoljevala je svim provjeravanjima. Novac je već bio na putu. Čovjek se razbolio, ne toliko radi gubitka novca, nego radi osjećaja, da je lukavo prevaren. Tada je prevareni čovjek razmišljao: kad bi taj čovjek svoju inteligenciju, svoju spretnost, svoju stratešku nadarenost upotrijebio za dobre stvari, on bi mogao raditi velika djela za ljude.

Da, Isus nažalost govori istinu: "Djeca ovoga svijeta" često su puno puta pametnija od "djece svjetla". Kad bismo se mi zauzeli za dobro, za kraljevstvo Božje, za ljubav prema bližnjemu s puno fantazije, energije, ustrajno, kao što se mnogi varalice zauzimaju za zlo djelo, tada bi svijet izgledao drukčije. Isus je najbolji savjetnik novca. On zna, kako stvarno možemo uložiti svoj novac. Upravljajmo s našim novcem sadržajno! *Fra Jozo Župić*

Tko zaboravlja žrtve, ubija vlastitu budućnost!

Propovijed biskupa Zdenka Križića na Žutoj Lokvi, 24. kolovoza 2016.

Sv. misa za poginule redarstvenike

"Spominjemo se mučkog stradanja mladih ljudi, koje se zbilo prije 25 godina, ali je zasigurno još sve svježije i živo u sjećanju njihovih obitelji, njihovih kolega i prijatelja, ljudi ovoga kraja. Bila su to užasno teška vremena, vremena progonstva i patnji, nasilja i zločina. Nakon 25 godina spominjemo se tih vremena sa žalošću jer je izgubljeno puno mladih života, ali i s ponosom. Jest da su to bila ekstremno teška vremena, ali baš su ta teška vremena ona u kojima izbije i iziđe iz čovjeka ili ono što je najljepše i najplemenitije ili ono što je najgore ili najbjednije.

Mi danas, koliko god ne možemo potisnuti žalost zbog stradanja onih mladih ljudi, osjećamo i ponos zbog onog lijepog i plemenitog što nam je njihov život podario i ostavio. Njihova žrtva i njihov primjer nas oplemenjuje ako to znamo promatrati u svjetlu njihova dara koji su nam poklonili za uzvišene ideale slobode i dostojanstva. Dali su maksimum, zapravo sve, jer su dali svoje živote. Svi znamo da je u tom vremenu biti vojnik ili policajac značilo staviti maksimalno na rizik svoj vlastiti život. To su mogli samo hrabri ljudi, ljudi velikih ideala.

U evanđeoskom odlomku koji smo čuli Isus govori o nužnosti "izgubiti" život. To nema značenje izgubiti život bez veze, uludo, ili ne daj Bože samoubojstvom, nego za velike ideale, iz ljubavi prema čovjeku, narodu, domovini. Isus posebno naglašava i ovo: "Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga!". Što time Isus želi reći? Nažalost ima mnogih koji žele svoje živote "spašavati" izbjegavajući sve ono što je teško, što je zahtjevno, sve ono što traži napore i žrtve. Mnogi misle da će spasiti svoj život tražeći komotnost, komfor, obilje, živeći egoizam, živeći samo za sebe bez obzira na druge. Po Isusu, život se tako ne spašava nego naprotiv gubi, prosipa, osiromašuje.

I u ono ratno vrijeme znamo koliki su pobjegli ili se stavili na sigurno, na jedan ili drugi način, da sačuvaju svoje života. Koliki su, opet, to vrijeme patnje

mnogih koristili za osobne interese, za svoje prohibitke. Dok su mnogi ginuli, znamo da su se istovremeno i mnogi bogatili. U takvom stečenom bogatstvu sigurno nema sreće niti blagoslova. Takvi mogu postati bogati novcem, ali ne životom, ne ljudskim vrijednostima, a opet bez ovoga se ne može biti istinski sretan i sve bogatstvo im taj osjećaj neće dati. Najveće bogatstvo čovjek nosi u sebi, u svojoj nutrini, a ako je tu praznina ona se ničim ne može ispuniti ili nadomjestiti. Isus u tom smislu i postavlja pitanje: "Što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi, ili sebi naudi?" Nažalost, mnogi nisu niti svjesni da su, usprkos velikim materijalnim dobrima koje su stekli, sami sebe izgubili, sebe su zapustili, i tako ostali prazni ljudskim i duhovnim vrijednostima, i u tom smislu su postali puka duhovna sirotinja. Ono smo što smo i što nosimo u svome srcu. Sva materijalna dobra ne mogu ispuniti ponor unutarnje praznine i zato ne mogu dati osjećaj sreće.

Sveti Franjo Saleški, duhovni pisac 17. stoljeća, piše kako se neki ljudi prave važni zato što jašu na dobrom konju. Neki, opet, zabodu za šušir paunovo pero i umisle si da su nešto i da ih svi s udivljenjem gledaju. Nisu ni svjesni, kako veli pisac, da divljenje zaslužuje konj ili paun, a ne oni. Tako se uvijek događa kada svoje vrijednosti netko traži izvan sebe. Stoga Isus naglašava da ljudski život vrijedi onoliko koliko se dijeli s drugima, koliko ga se daruje drugima. Tu je najveća ljudska veličina. Zato Isus ustvrđuje da će svoj život spasiti samo onaj koji ga daruje, raspoklanja. Život darovan ne može biti izgubljen.

Ovi mladi ljudi kojih se sjećamo u ovoj euharistiji dali su svoje živote za slobodu domovine i zato ih se s ponosom sjećamo. Zato su nam oni primjer koji nas opominje, poziva, potiče i obvezuje. Ne možemo, doduše, svi biti heroji i kao mučenici dati živote za određene ideale. Ali svi možemo dati nešto od našeg života za druge da drugima bude bolje. I ovi naši mladići, čijeg se stradanja spominjemo, ne traže od nas da se dademo ubiti i da budemo žrtve kao i oni. Oni od nas traže nešto drugo - da se znademo iz ljubavi žrtvovati za izgradnju naše domovine za koju su oni život dali. Da je izgrađujemo na temeljima pravednosti, solidarnosti, zauzetosti za najsiromašnije, najslabije i najranjivije u našoj domovini. Oni će nas osuditi ako ih u tome iznevjerimo.

Kako je žalosno danas čuti neke branitelje koji nose teške fizičke i psihičke posljedice iz domovinskog rata, a koji su se razočarali načinom na koji nam društvo funkcionira kada je riječ o pravednosti, solidarnosti, dostojanstvu, pa se pitaju: "Zašto smo mi žrtvovali svoje živote i najljepše dane svoga života?" Stoga mi ne smijemo zaboraviti ove naše žrtve jer ćemo ih tako mi ubiti po drugi put, ali i ubiti svoju vlastitu narodnu budućnost.

Zahvaljujemo obiteljima ovih naših poginulih koji su ih darovali domovini i prikazali na njezin oltar; zahvaljujemo i njihovim ratnim kolegama koji su s njima dijelili zlo i dobro i čija ih je tragedija duboko ranila, kao i najodgovornijim iz Ministarstva unutarnjih poslova koji se s poštovanjem sjećaju ovih svojih članova i ne žele ih ostaviti zaboravu. Neka im dragi Bog bude nagrada za njihovu žrtvu i podari im vječni život, koji je puno ljepši jer mu patnja nema pristupa."

